

Juvenal.
Scalig. 14.
et 15.

Scalig. in
Leſt.

Auſon. l. 2.
c. 1.

Galen. de
Alim. facult.
l. 3.

Plin. H. N.
l. 9. c. 17.

Macrob.
Saturn. l. 2.
c. 12.

Pictaviensi Episcopo, qui duobus post Aufonium seculis vixit, vocatur: Veterum non esse, tum ex eo colligas, quod non tantum teste Juvenale et veteri ejus interprete, sed etiam Antiphane et Theodoro Sinopenſi apud Athenaeum, vilis apud eos piscis fuerit; tum quod eum in Garumna non invenias, quod et Scaliger monuit. Γαλαξίαν seu γαλαξίαν vocari Galeno crederem, nisi eandem in Graeciae mari, in quo Sturiones dantur, nasci negaret. Acipenserem esse, qui ab Elope et Anthia distinguitur, Rondeletius erudite ostendere conatur, quem sequitur Junius: obstare ejus sententiae videtur, quod rarus inventu, et unus omnium squammis ad os versis contra aquam nando meare, apud Plinium dicatur, et id Nigidius Figulus, referente apud Macrobiū Sammonico Sereno, confirmet. Aldrovandus Sturionem Acipenserem Romanis cum recens et in Italia captus esset, vocatum fuisse; Silurum Graeco nomine cum ex peregrinis Graeciae inprimis oris allatus, opinatur. Descriptionem ejus Paulus Jovius hanc dedit. Corpore est tereti oblongoque, inter rotundos et planos ambigente, ut qui subtus quodammodo planus sit, dorso vero femirotundo. Caput quadratum est, et ad effigiem parvae pyramidis protensum. Os illi est sine maxillis, sine dentibus, diversum penitus ab reliquorum piscium forma, idque sub mento in ipsa prope juguli parte, ad similitudinem fistulae arundinaceae rotundum, semperque patens, et cartilagineum et summe candidum; cujus hiatus in procerioribus hasta brachii haud facile impleret: caeterum totum caput dura potius et callosa cartilagine quam certis ossibus constat, quod ex lento quodam et praepingui mucore concretum esse videtur. Naribus omnino, quae illi praetenuēs sunt supra rostrum, refrigeratur. Sunt autem branchiae utrimque quaternae osseo operimento, non secus quam squammosis piscibus contactae. Oculos habet parvos. Ex rostro gemina barba, ut in Mullo dependet. Toto

dorso crassiores quaedam squammæ ossea duritie certo numero ordineque distinctae, intercurrente spinae acie, ad elegantiam eminent, ut in magnificentioribus valvis hodie videmus, quas ferrei atque inaurati clavi certa serie confixi decentissime figurant. Caeterae corporis partes cuticulari et scabro admodum operimento potius quam perpetuis squammis integuntur, idque ad subviridis atrique coloris speciem. Venter cute levi et argentea tegitur. Linguam habet crassam et duram, gulam undequaque rugosam. Pinnae sunt ad branchias duae et totidem in ventre ad podicem: praeter quas in dorso prope caudam alia unica erigitur, e cujus fere regione imo ventri alia etiam una subnectitur. Cauda vero in duas pinnas degenerat, quarum superior crassior atque duplo longior extat. Ventriculus est carnosus solidusque atque pertinaciter inhaerescens tergori, ut nisi discissus divelli inde possit. Oesophagus in rugas contractus. Hepar, in duos lobos oblongos pallidi coloris dividitur, quorum dextro vesica fellis validissime connectitur. Lien subruber: intestina crassa, et ternis gyris convoluta. Magnis piscibus annumerari debet, cum crebro et plerisque in locis centum librarum, et alibi longe major capiatur. Ego aliquando Ferrariae Sturionem mercatus sum centum et quadraginta librarum, donavique Illustrissimo pariter ac Reverendissimo Ioan. Baptistae Campegio, Episcopo Majoricensi, Domino meo nunquam satis celebrando, qui paucis ante diebus, ut labores meos promoveret, mille aureos donaverat. * Quantum ad Differentias. * Haecenus refert Bellonius, Ponticorum, Adriaticorum, Gallicorum, et Germanicorum inter se esse differentiam, quae magnitudine, crassitie, cutisque asperitate, et subnigro, subflavo, aut argenteo colore distingui possit: Sequanicum et Ligerinum adultum interdum tres orgyas excedere, Galeum piscem pinnis et forma referentem, exili corpore, hirta fursum pelle, deorsum plana ac levi: apud Ferrarienses, et Bononienſes argenteo colore

* Haecenus
Jovius.